

לכאורה קשיא מהכא אבר הדיא דאמר דלא איקלע.

גמ' והביאום הכהנים, הא דלא נאסרו (המרכיות של ערבה) מצד בסיס לדבר

האסור, משום דאין אדם אוסר דבר שאינו שלו (רמ"א ש"ט ד') א"נ דהכא אין התחתון משמש את העליון אלא להיפך (רש"י שבת מ"ט. ד"ה נוטל וכו') א"נ דהניחו זה לאחר בה"ש (עיין ש"י ס"ז) א"נ דהכהנים לא ידעו כלל מזה.

מ"ד. רש"י ד"ה דלא וכו' והוא היה לאחר חורבן, עיין רש"ש, ובהגהות מצפה איתן פסחים ק"ד.

שם: ד"ה סתומי פילי וכו', דלא כמ"ש במו"ק ג'.

מ"ח: ד"ה אתי לאשחורי. לפי שפעמים מחליף, ר"ל דפעמים שמנסך היין לתוך הפסל של מים, ומבואר דהכי פירש להא דתני במתני' - עירה של מים וכו' - דהיינו שהטיל היין לספל של מים וכן להיפך (תוי"ט) ודלא כמ"ש הר"מ דהיינו שעירב את המים לתוך היין וניסך שניהם בכלי אחד, והטעם דנד מפרש"י - עיין מרחשת ח"א סימן כ"א, ואו"ש פי"א ממאכלות אסורות ה"ט (ושניהם לדבר אחד כיוונו).

מ"ט. גמ' תניא א"ר אלעזר בר צדוק לול קטן וכו' ואחת לשבעים שנה פרחי כהונה יורדין לשם וכו', פרש"י פרחי כהונה "ילדים" כהנים, ובדף נ"א. במשנה וארבע ילדים מפרחי כהונה וכו'. פרש"י ילדים "בחורים" משמע דס"ל דלגבי מילוי שמן במנורות של שמחת בית השואבה דוקא בחורים היו עושים זה ולא ילדים.

סעודה מצד היו"ט, ומיהו מסופקני האם מאי דנקט ישלים לילי יו"ט הוא בדוקא, דבעינן סעודת לילה כנגד סעודת לילה, או לאו דוקא אלא ה"ה דיכול להשלים זה בסעודת היום.

גמ' אמר בירא א"ר אמי חזר בו ר' אליעזר, עיין מהרש"ל ומהרש"א, ואיכא נפק"מ במי שאינו יכול לאכול בסוכה, האם יש לו חיוב לאכול כזית דגן מצד הגז"ש דט"ו ט"ו מפסת, דלהמרש"ל אית ליה ולמהרש"א לית ליה.

ל"ה: רש"י ד"ה הרי יש בה וכו' אבל פדיון אין לה להיות ניתנת לאכילת ישראל והאומר כן **רשע הוא**, הא דנקט הכא הך לישנא מה שלא מצינו כן בעוד מקום דשלל פירוש אחר בכי האי לישנא, משום דאתי לאפוקי ממ"ש אנן הרשע (מראשי הקראים, אשר עליו ועל חבירו שואל קראו המקרא באיוב... כמ"ש המאירי בפתיחה לאבות בסדר הגאונים, והטעם דפקר עיין בראב"ד וכתפא"י ידים פ"ד אות נ"ז) הכי בספרו (שמעתי) **ושאלתי את הגרש"ק שליט"א** האם אפשר לומר דלזה נתכוון רש"י, והשיב דיתכן. (וע"ע בכפות תמרים).

מ"ג. רש"י ד"ה ונאמר וכו' כדכתיב ביום הראשון, נקט ילפוטא דרבנן ולא דר' אליעזר (דיליף מדכתיב ימים, וכדלעיל) משום דמשמע דתנא דברייתא דהכא לא ברירא ליה דימים היינו דוקא ימים ולא לילות, וא"כ ע"כ דהא דפשיטא ליה דלולב הוי דוקא בימים ולא כלילות, היינו מדכתיב **ביום** (עיין ריטב"א).

שם: גמ' איתיביה לולב וכו' פעם אחת חל שביעי של ערבה להיות בשבת.